

Jens Hald Madsen (V):

Se, spørgsmålet her går jo ud på, hvilke konsekvenser det må have. Men jeg ville egentlig være meget glad for, om ministeren samtidig kunne svare på, om det er helt i orden. Altså, det lyder jo, som om det fuldstændig er i orden, at man har fortiet, at der har været korruption, at lægerne kan flygte med det samme, lige så snart de har fået en fed uddannelse, at befolkningen ikke har råd til at tage på offentlige sygehuse, fordi der er så meget korruption, at de skal give bestikkelsespenge.

Det er åbenbart o.k., at det er blevet fortiet. Vil det så sige, at det ikke skal have nogen konsekvenser overhovedet?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Som jeg tidligere har oplyst, blev der i forbindelse med forelæggelsen for Finansudvalget foretaget en afvejning af, hvilke oplysninger der var de væsentlige for udvalgets stillingtagen til bevillingen.

Jeg finder ikke, at oplysningen om lægemangel var et afgørende problem for den danske støtte til sundhedssektorprogrammet, og derfor blev andre risici fremhævet ved forelæggelsen.

Der er altså i sagens natur tale om en vurdering af, hvilke oplysninger der kan medtages på den forholdsvis begrænsede plads, som levnes i et aktstykke. Jeg har imidlertid taget Rigsrevisionens kritik til efterretning, og jeg går gerne ind i en drøftelse af, hvilke generelle oplysninger der bør medtages i programbeskrivelsen, og hvor omfattende aktstykker bør være. Det må være en diskussion, vi tager med Finansudvalget.

Men jeg synes faktisk, at det er lidt paradoksalt, at vi, når vi har et program, hvor den danske indsats faktisk høster stor ros internationalt for at være fremsynet, har en diskussion af denne her karakter. Og eftersom der ikke er tale om fortielse af oplysninger, kan jeg jo ikke tage stilling til konsekvenser af noget, som ikke har fundet sted.

Så vil jeg gerne sige til hr. Hald Madsen med hensyn til korruptionen i den offentlige sektor: Der er faktisk mange gode grunde til, at vi er gået ind i det her program i Ghana, bl.a. fordi vi gerne vil bygge en offentlig sundhedssektor op, så det ikke er nødvendigt at gå til den private sundhedssektor. Så derfor, ja, det er derfor, vi er her.

Jens Hald Madsen (V):

Det er ikke noget svar. Det, jeg spørger om, er, om det overhovedet giver nogen som helst reaktion hos ministeren, at embedsmænd fuldstændig har fortiet, at der var så meget korruption i sundhedssektoren, at det bedre kunne betale sig for befolkningen at tage på privathospital og betale dér end at betale de korruptionspenge, der skulle betales på offentlige hospitaler. Der står rent faktisk i Rigsrevisionens rapport, at Finansudvalget ikke fik det oplyst. Heller ikke, at ud af 10 læger ville 8 af dem stryge af sted til USA uden at have bidraget med noget som helst til befolkningen, eller at 1995-regnskaberne og 1996-regnskaberne er fulde af mangler og uregelmæssigheder.

Er det virkelig noget, ministeren fuldstændig ignorerer og siger: Det var vel nok flot, lad os sende nogle flere penge? Altså hvis det er denne her slags projekter, vi skal fortsætte med, så snakker vi om 225 mio. kr. af skatteborgernes penge. Imponerer det overhovedet ikke ministeren?

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes stadig væk, ministeren tager meget let på denne her sag. Jeg kan godt forstå, hvis det var en enlig svale, så, nå ja, der var lidt kritik af et projekt. Men når Rigsrevisionen gennemgår de ulandsprojekter, Danmark er involveret i, finder man gang på gang fejl, uregelmæssigheder, korruption, magtfordrejning. Det duer ikke.

Dér må ministeren her i Folketinget sige noget andet end det, jeg hele tiden hører ministeren sige: Det må jeg tage til efterretning, siger ministeren. Det er ikke nok. Jeg ved godt, at ministeren ikke har været minister i forbindelse med eller under de her projekter hele vejen igennem, men ministeren må da kunne sige mere på vegne af sit ministerium end: Jeg tager det her til efterretning, eller at ministeren beklager, at Finansudvalget ikke har fået de oplysninger, som de skulle have.

Jeg vil godt sige, at der jo er meget, meget kraftig kritik af regnskaberne. Man taler om uregelmæssigheder. Så der er altså for meget kød på det her, til man kan nøjes med at sige: Det må vi tage til efterretning. Hvad så næste gang? Vil man også bare tage det til efterretning, når der næste gang spildes kroner på denne her måde?